

letnek. Színműve: »Simon lovag éjszakája«, történeti színjáték. Bem. a budapesti Hadiparkban, 1917. aug. 26-án. — Neje: Pálffy Boriska, énekesnő, sz. 1892. január 1-én, Kolozsvárott. Színpadra lépett 1914-ben. Később dr. Bársony Lajos színész neje lett.

Piller Margit, színésznő, sz. 1870-ben, Egerben (Heves m.). A Színművészeti Akadémia elvégzése után első szerződése Tiszay Dezső kassai szízigazgatóhoz kötötte. Mint naiva és szende színésznő aratta megérdemelt sikereit. Kassáról Szatmárra szerződött, Kömley Gyula szízigazgatóhoz, Szatmárról Makó Lajoshoz, később pedig Pesthi Ihász Lajoshoz hívták meg. Főszerepei: »IV. László«-ban, Aida, »Vasgyáros«-ban Claire, »Aranyember«-ben Noémi és Timea, »Dolovai nábob leányáka«-ban Szentirmayné stb. Édesanyja halála után otthagya a színpadot (1902-ben) és a Máv. szolgálatába lépett. Jelenleg a Máv. nyugalmazott tisztviselője.

Pintér Dezső, színész, sz. 1874. márc. 8-án, Gyöngyösön. Atyja P. Alajos, anyja Bugáth Julia. Papnak szánták a szülei, de 18 éves korában Szabó Gábornál színész lett, Técsőn (Máramaros m.). Ezután Gáspár Jenő az igazgatója, ahol szerelmes szerepekre fogták. Kisberekán azonban a trupp széjjel oszlott, mire feljött Budapestre és itt Rákosi Szidi növendéke lett, majd elszerződött kisebb-nagyobb társulatokhoz (Erdélyi Miklós, Micsey Kunhegyi, Monori stb.). A világháború alatt katonának vonult be, majd Gyöngyösön a városi számvevősnél kapott alkalmazást. 1920—1925-ig a debreceni színház tagja volt. 1922. aug. 26-án megülte 30 éves jubileumát. Írt egynéhány színdarabot, amelyeket részben a fővárosi ligeti színházakban és a vidéken játszották. 1929. okt. 1-én nyugdíjazták.

Pintér Imre, színész, sz. 1864. okt. 6-án, Vácott. Diákcsínyjei miatt negyedik magával kizárták a váci kegyesrendi gimnáziumból, mire Pestre vitték, hogy nagyapja pék- és cukrászmesterségét folytatva, idővel annak örökébe lépjen. A nyugtalan természetű fiúnak, aki már az iskolai padokban is gúnyverseket írogatott, egy-egy haragos pajtásáról, sehogyan sem tetszett a

sütemény-kihordás, s csakhamar visszaszökött Vácra, özvegyorban élő édesanyjához. Rövidesen ismét Pestre kerül, Lujza Mihály uram Kerepesi-úti fűszer- és gyarmatárkereskedésébe, ez éppen közepén volt a Nemzeti- és Népszínház között, sok művész volt a törzsvendége, ez lobbantotta lángra az alvó szikrát. Négyhavi tanonkodás után felvétette magát a Népszínház kórusába és harmadnap már a »Cornevillei harangok«-ban ő játssza a csósz szerepét. Öt évi kóristáskodás után Pécsre kerül, mint segédbaritonista, két hónapra már ő éneklé Rippet, Bippót, Erminio grófot, Somogyi Károlynál 4 évig működik, Győr, Sopron, Kaposvár városában. Innen Krecsányi Ignáchoz Budára, onnan Pozsony és Temesvárra megy, ahol a népszínműveken kívül az operák vezető szerepeit is éneklé. Három évvel később első feleségével, Szép Olgával (sz. 1872. márc. 22. Szabadkán, megh. 1906. jún. 19. Budapest) együtt már Kolozsvárott játszik Ditrói Mórinnal, aki egy évvel később a Vígszínházhoz szerződött. Énekes-darabok hiányában szerződését felbontva, Szép Olgával együtt Aradra szerződik, Leszkay Andrásához, mint opera és operett-bariton, egyben mint rendező is. 1900-ban Nagyváradon az új Szigligeti Színháznak lesz a főrendezője, majd 3 év után visszaszerződik Budapestre a Népszínházhoz, ahol mint Blaha Lujza partnere domináló szerepekhez jut. Színdarabjai a Budai Színház körében kerültek színre: »Lugosi erdő« »Szellő Judit«, »Falu rózsája«, míg a »Pezsgő után« c. 3 felvonásos énekes vígjátékát Vidor Pál előadásra kitűzte Blaha Lujzával a főszerepben, Dóczy muzsikájával, de Vidor Pál öngyilkossága miatt a darab elmaradt. Nagy jelentős sikert ért el a »Népfölkelők« c. háborús filmjével, mely az Apollóban és az Omniában került színre zsúfolt házak mellett. A filmet különben egész Németország és Ausztria hirdette a szerző arcképével. Gramofónlemezei még ma is közkezen forognak. Főbb szerepei: Laci (Sárga csikó), Jani (Ingvenélők), Csillag (Piros bugyelláris), XXVII. Balduin (Külteleki hercegnő), Gáspár apó (Cornevillei harangok), Rip-Rip (címszerep), Kokó (Mikádó), Gyurka (Gyimesi vadvirág) stb. — Második felesége Parlaghy Cornélia. (L. o.)